

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ivanky Havlíkové a soudkyně JUDr. Naděždy Řehákové a Mgr. Ing. Silvie Svobodové ve věci

žalobkyně: **N. S.**, státní příslušnost Ruská federace
v ČR bytem x,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem náměstí Hrdinů 1643/3, 140 21 Praha 4,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 12. 3. 2018, č. j. MV-10349-6/SO-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Stručné vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti usnesení Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též „OAM“) ze dne 1. 8. 2017 č. j. OAM-29201-18/DP-2016, jímž bylo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastaveno řízení o její žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě, a prvostupňové rozhodnutí potvrzeno.
2. Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí vyplynulo, že žalovaná nevešla na odvolací námitky žalobkyně a přisvědčila zjištěnému skutkovému stavu a právnímu posouzení OAM, který řízení o žádosti žalobkyně o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě (dále jen „žádost“), podané podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců (dále jen „zákon o

pobytu cizinců“) podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zastavil, neboť žalobkyně nedoložila všechny požadované doklady, konkrétně potvrzení finančního úřadu o její bezdlužnosti, v určené lhůtě a to ani ke dni vydání prvostupňového rozhodnutí. Správní řízení o žádosti žalobkyně bylo dle žalované ze strany OAM zastaveno v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobkyně neodstranila podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení. Žalovaná zdůraznila, že žalobkyně byla řádně vyzvána k odstranění vad žádosti, přitom jí byla poskytnuta dostatečně dlouhá lhůta 30 dnů, která byla na žádost žalobkyně prodloužena o dalších 5 dnů. Žalovaná odmítla námitku, že žalobkyně veškeré doklady doložila, neboť ani do dne rozhodnutí žalované nebylo doloženo potvrzení o bezdlužnosti žalobkyně. Rovněž tak žalovaná shledala nepravdivým tvrzení žalobkyně, že OAM v rozhodnutí neuvedl, které náležitosti nebyly k žádosti doloženy. Žalovaná konstatovala procesní pochybení OAM spočívající v tom, že pokračoval v řízení i přes překážku nedoložení veškerých náležitostí žádosti, avšak shledala, že toto pochybení nemělo vliv na zákonnost prvostupňového rozhodnutí. Závěrem se žalovaná v napadeném rozhodnutí vyjádřila k odvolací námitce nedostatečného hodnocení přiměřenosti dopadů prvostupňového rozhodnutí do života žalobkyně, kdy uvedla, že takové hodnocení není součástí posuzování naplnění procesních podmínek, ale případně až rozhodování ve věci samé. OAM tedy nebyl povinen přiměřenost dopadů posuzovat. Žalovaná proto odvolání žalobkyně zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně měla za to, že se žalovaná dopustila zásadních chyb při aplikaci a výkladu právních norem, čímž zatížila napadené rozhodnutí nezákonností a nepřezkoumatelností. Žalobkyně proto podala žalobu, v níž uplatnila pět námitek.
4. *První námitkou* žalobkyně tvrdila, že žalovaná pochybila, když napadeným rozhodnutím aprobovala chybný postup OAM, který místo toho, aby vydal ve věci meritorní rozhodnutí, řízení o žádosti žalobkyně zastavil. K tomu odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu dále též „NSS“) ze dne 21. 3. 2013, č. j. 4 As 11/2012-36. Žalobkyně dále uvedla, že požadované dokumenty doložila, ihned jak je měla k dispozici. Žalovaná tak porušila ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) a § 9 správního řádu a vzhledem k tomu, že se s touto odvolací námitkou nevypořádala v odůvodnění svého rozhodnutí, porušila také § 68 odst. 3, resp. § 89 odst. 2 správního řádu, protože je její rozhodnutí nepřezkoumatelné.
5. Ve *druhé námitce* žalobkyně namítala chybný procesní postup OAM, který pokračoval v řízení i tehdy, když nebyla odstraněna překážka, pro kterou bylo toto řízení přerušeno. Tím porušil § 65 odst. 2 správního řádu a vyvolal v žalobkyni mylný dojem, že je její žádost již kompletní. Pokud OAM definoval neodstraněné vady řízení až v rozhodnutí, dopustil se také nezákonnosti, spočívající v porušení zásad zakotvených v § 4 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 správního řádu.
6. Podle *třetího žalobního bodu* se že žalovaná nevypořádala s odvolací námitkou porušení zásady legitimního očekávání, čímž znovu porušila § 68 odst. 3, resp. § 89 odst. 2 správního řádu, a žalobou napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné.
7. *Čtvrtou námitkou* žalobkyně brojila proti porušení zásady koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 správního řádu. Žalobkyně vyjádřila své přesvědčení, že lhůta pro odstranění vad podání byla OAM účelově stanovena tak, aby ji nemohla dodržet. Dále uvedla, že žalovaná měla při rozhodování o odvolání vzít v potaz dokumenty, které žalobkyně v mezidobí

doložila. Žalovanou jí bylo kladeno k tíži, že potvrzení o bezdlužnosti společnosti doložila až dne 1. 2. 2017, přitom již v odvolání ze dne 2. 8. 2016 žalobkyně uvedla, že tyto dokumenty doložila dne 24. 6. 2016. Žalovaná se tak nezabývala možností, že by pochybení mohlo být na její straně její, resp. na straně OAM. Ve výše uvedeném postupu žalobkyně spatřovala přepjatý formalismus, který je dlouhodobě považovaný za nezákonný a v rozporu s ústavními principy demokratického právního státu.

8. *Pátá žalobní námitka* směřovala proti nedostatečnému zkoumání přiměřenosti dopadů napadeného i prvostupňového rozhodnutí na život žalobkyně. Podle žalobkyně se žalovaná i OAM vydáním procesního usnesení, namísto meritorního rozhodnutí, účelově vyhnuly povinnosti přiměřenost dopadu zkoumat. Nedostatečným uvážením o přiměřenosti tak byl porušen § 174a zákona o pobytu cizinců, stejně jako § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.
9. Žalobkyně žádala, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

10. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná odkázala na odůvodnění svého rozhodnutí s tím, že se žalobní námitky shodují s námitkami odvolacími.
11. Podle názoru žalované byly v žalobě uvedeny skutečnosti, které se nevztahují k projednávanému případu, resp. skutečnosti, které se nezakládají na pravdě. Žalovaná se v žalobou napadeném rozhodnutí totiž nezabývala otázkou aplikace zásady koncentrace řízení, proti jejímuž nezákonnému posouzení brojila žaloba *čtvrtou námitkou*. Žalovaná dále upozornila, že není pravdou, že by žalobkyně v rámci odvolacího řízení doložila chybějící potvrzení o její bezdlužnosti, ani že odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně dne 2. 8. 2016, ani že v tomto odvolání uvedla, že požadované dokumenty doložila již dne 24. 6. 2016. Žalovaná nesouhlasila ani s tvrzením, že ve svém rozhodnutí uvedla, že bezdlužnost za společnost byla doložena až 1. 2. 2017, neboť v projednávaném případě bylo zásadní doložení bezdlužnosti žalobkyně jako fyzické osoby, nikoli společnosti, jíž je žalobkyně jednatelkou. Tyto nepravdivé údaje v žalobě uvedl zástupce žalobkyně (*pozn. soudu: žalobkyně již v době vydání rozsudku zastoupena není*), v jeho jednání tak žalovaná spatřuje porušení § 16 zákona č. 85/1996 Sb., zákona o advokacii.
12. Podle žalované je žalobou napadené rozhodnutí dostatečně odůvodněno, neboť z jeho odůvodnění je zřejmé, jaké důvody žalovanou vedly k potvrzení prvostupňového rozhodnutí, z jakých podkladů vycházela a jakými úvahami se řídila. Za irelevantní žalovaná považovala i námitku přepjatého formalismu, neboť v postupu OAM ani svém pochybení neshledala.
13. Žalovaná žádala, aby soud žalobu zamítl.

IV. Posouzení věci Městským soudem

23. K nařízenému ústnímu jednání se žalobkyně nedostavila, ač byla řádně předvolána, soud proto jednal v její nepřítomnosti. Zástupce žalované setrval na svém stanovisku. Důkazy žalobkyně v žalobě nenavrhovala, soud o nic proto nerozhodoval.
24. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, v rozsahu žalobou uplatněných bodů, kterými je vázán, podle skutkového a právního stavu ke dni jeho vydání, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

14. Podstatou sporu je posouzení, zda rozhodnutí o zastavení řízení o žádosti žalobkyně podle ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu bylo vydáno v souladu se zákonem či nikoli.
15. Soud z obsahu spisového materiálu, odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů, podané žaloby, jakož i vyjádření žalované k žalobě ověřil skutkový stav a dospěl k závěru, že správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností v nezbytném rozsahu podle § 2 a § 3 správního řádu a posoudily zjištěný skutkový stav v souladu se zákonem. Je tomu tak proto, že žalobkyně v průběhu řízení o žádosti před správním orgánem I. stupně (žádost podaná u OAM dne 16. 9. 2017, ve znění doplnění, o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě ve smyslu § 44a zákona o pobytu cizinců, dále jen „žádost“) přes jeho výzvu dle § 45 odst. 2 správního řádu k odstranění vad žádosti požadované doklady nedoložila, ač jí byla poskytnuta přiměřená lhůta (30 dnů) od doručení výzvy, byla poučena o následcích neodstranění vad žádosti ve stanovené lhůtě a za tím účelem bylo řízení přerušeno (výzva k odstranění vad žádosti ze dne 9. 2. 2017 a usnesení z téhož dne, doručené dne 1. 3. 2017, kde je žalobkyně, mimo jiné, vyzvána k doložení dokladů prokazujících úhrnný měsíční příjem cizince a s ním společně posuzovaných osob ve smyslu § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, neboť jsou dosavadní doklady nedostatečné). Žalobkyně na výzvu dne 28. 3. 2017 doložila pouze některé ze zákonem požadovaných náležitostí a požádala o prodloužení lhůty pro doložení ostatních. Dne 4. 5. 2017 vydal OAM rozhodnutí o prodloužení lhůty k odstranění vad č. j. OAM-29201-10/DP-2016, a to o 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Usnesení bylo žalobkyni doručeno dne 19. 5. 2017. Dne 24. 5. 2017 požádala žalobkyně o opětovné prodloužení lhůty a odvolala se proti usnesení OAM, kterým byla lhůta prodloužena o 5 dnů. Žalovaná odvolání zamítla a usnesení OAM potvrdila rozhodnutím ze dne 12. 3. 2018, č. j. MV-99834-4/SO-2017. Dne 28. 7. 2017 byla žalobkyně vyrozuměna o pokračování v řízení a též bylo vydáno usnesení o neprodloužení lhůty k odstranění vad žádosti. Proti usnesení o neprodloužení lhůty se žalobkyně opět odvolala. Žalovaná rozhodnutím ze dne 4. 10. 2017, č. j. MV-104758-4/SO-2017 odvolání zamítla a usnesení potvrdila.
16. Dne 1. 8. 2017 vydal OAM prvostupňové rozhodnutí (č. j. OAM-986/DP-2017), jímž řízení o žádosti zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil, neboť ani do doby vydání tohoto rozhodnutí žalobkyně neodstranila podstatné vady žádosti, které brání v pokračování v řízení, když nedoplnila žádost o potvrzení finančního úřadu, že nemá jako žadatelka žádné vymahatelné nedoplatky včetně penále. Z obsahu odůvodnění rozhodnutí OAM k tomu vyplývá, že žalobkyně sice v průběhu řízení předložila potvrzení finančního úřadu o neexistenci nedoplatků, ale jen ve vztahu ke společnosti Šalaev s.r.o., nikoli ve vztahu k žalobkyni jako fyzické osobě – žadateli.
17. O odvolání žalobkyně ze dne 16. 8. 2017, v němž žalobkyně namítala obdobně jako v podané žalobě, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím, v němž právnímu posouzení zjištěného skutkového stavu přisvědčila. Současně se vypořádala s odvolacími námitkami, kdy podrobně, výstižně, určitě, srozumitelně a s poukazem na relevantní ustálenou judikaturu správních soudů, zejména NSS, argumentovala k jednotlivým odvolacím důvodům. Konkrétně uvedla, z jakého důvodu nemohl OAM žádost věcně posoudit, s ohledem na obsah spisového materiálu žalovaná popřela, že by žádost žalobkyně obsahovala všechny dokumenty nezbytné pro posouzení žádosti, neboť ani ke dni rozhodnutí žalované nebylo doloženo potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti žalobkyně jako žadatelky, který OAM po žalobkyni rovněž požadoval, přičemž tato

skutečnost je podstatnou vadou, která brání věcnému posouzení žádosti. Dále žalovaná konstatovala procesní pochybení OAM, když pokračoval v řízení, aniž by odpadla překážka s tím, že ale takové pochybení nemá vliv na zákonnost rozhodnutí OAM o žádosti. Žalovaná rovněž neshledala porušení zásad správního řízení, jakož i porušení § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť se v případě procesního rozhodnutí posouzení přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince neprovádí.

18. Soud při posouzení vyšel z následující právní úpravy:

19. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v rozhodném znění *„řízení o žádosti správní orgán zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.“*

20. Z důvodu přehlednosti soud vypořádal jednotlivé námitky v pořadí, jak byly vzneseny, zdůrazňuje však, že neshledal důvodnými námitky jeho nepřezkoumatelnosti, které žalobkyně uplatnila v *prvním, třetím a pátém* žalobním bodu.

21. Soud neshledal opodstatněnou *první žalobní námitku*, v níž žalobkyně tvrdila, že OAM pochybil, když správní řízení o žádosti žalobkyně zastavil, místo aby vydal meritorní rozhodnutí, a žalovaná se dopustila stejného pochybení, když tento postup potvrdila. Nadto se dle žalobkyně žalovaná v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevypořádala s odvolací námitkou, že OAM byl, i na základě judikatury NSS, povinen meritorní rozhodnutí vydat, čímž založila nepřezkoumatelnost svého rozhodnutí. K tomu soud poukazuje na shora popsany rozhodný obsah spisového materiálu a stanoviska, která k jednotlivým odvolacím důvodům žalovaná zaujala, neboť je z nich zřejmé, že se žalovaná (i) této odvolací námitce náležitě věnovala. V podrobnostech pak soud odkazuje na vlastní odůvodnění žalovaného rozhodnutí a uzavírá, že žalovaná neporušila ust. § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého *„V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. V případě, že podkladem rozhodnutí jsou písemnosti a záznamy, které jsou za podmínek v § 17 odst. 3 uchovávány odděleně mimo spis, v odůvodnění rozhodnutí se na tyto podklady odkáže takovým způsobem, aby nebyl zmařen účel jejich utajení; není-li to možné, uvedou se v odůvodnění rozhodnutí pouze v obecné rovině skutečnosti, které z těchto podkladů vyplývají.“* V žalobkyní namítaném rozsudku NSS ze dne 21. 3. 2013, č. j. 4 As 11/2012-36, došel NSS k závěru, že správní orgán není oprávněn postupovat podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu za situace, kdy není dána podstatná vada, která by bránila v řízení, zastavit řízení lze pouze výjimečně, v případech, kdy není možné se předmětem řízení zabývat (viz bod [17] rozsudku). Vzhledem ke skutečnosti, že zákon o pobytu cizinců ve svém § 46 odst. 7 písm. d), který se dle § 44a odst. 3 téhož zákona použije i v případě žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu, stanoví, že k žádosti je cizinec povinen přiložit mimo jiné i doklad prokazující jeho bezdlužnost, je jeho nedoložení nepochybně podstatnou vadou bránící pokračování v řízení. Je tedy na místě aplikovat § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu a řízení o takové žádosti zastavit (k témuž závěru dospěl též NSS např. v rozsudku NSS ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24). Správní orgány obou stupňů tedy postupovaly v souladu se zákonem.

21. Soud nevešel ani na *druhou námitku* žalobkyně, brojící proti chybnému postupu OAM, spočívajícímu v pokračování v řízení za situace, kdy nebyla překážka řízení odstraněna. Podle žalobkyně v ní OAM tímto svým chybným postupem vyvolal domněnku, že žádost je

kompletní, a teprve poté definoval neodstraněné vady řízení, čímž se dopustil nezákonnosti. Na tomto místě soud přisvědčuje žalobkyni a žalované, že OAM procesně pochybil, když v řízení pokračoval, soud má však za to, že toto pochybení nemá vliv na zákonnost prvostupňového, ani žalobou napadeného rozhodnutí. OAM ve výzvě k odstranění vad žádosti jasně a konkrétně vymezil, jaké vady je třeba odstranit, a tedy jaké dokumenty má žalobkyně dodat. Pokud žalobkyně všechny požadované listiny nepředložila, nemohla mít důvodně za to, že je její žádost kompletní, jak tvrdí. Nadto je třeba poukázat na skutečnost, že rozhodnutí o pokračování v řízení bylo vydáno po uplynutí lhůty stanovené k doložení chybějících dokladů, kterou OAM navíc prodlužoval, a která uplynula dne 24. 5. 2017. Stanovená lhůta by tedy uplynula marně bez ohledu na rozhodnutí o pokračování v řízení. Z toho je zřejmé, že procesní pochybení OAM nemá vliv na zákonnost obou rozhodnutí. Žalobkyně mohla odstranit vady žádosti až do dne vydání rozhodnutí o pokračování v řízení (a též ke dni vydání rozhodnutí o dalším neprodloužení lhůty), tedy po dobu 149 dnů od dne doručení výzvy k odstranění vad žalobkyni. Ani během této dlouhé doby však žalobkyně požadované dokumenty nedoložila. Dále nelze ponechat bez povšimnutí, že žalobkyně v této žalobní námitce uvádí data, která neodpovídají skutkovému stavu zjištěnému z obsahu správního spisu – žalobkyně podala předmětnou žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu dne 16. 9. 2016, přesto v žalobě uvádí, že „*správní orgán prvního stupně vyzval žalobce k doložení dokladů dne 20. 5. 2016 a následně dne 14. 7. 2016 vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení*“ (zvýraznění doplnil soud), tedy uvádí data přede dnem podání žádosti. Soud na tomto místě přisvědčuje žalované, že žalobkyně z části uvádí v žalobě údaje, které nejsou v souladu s vlastním obsahem spisového materiálu, soud proto zjištěný skutkový stav ověřil z obsahu správního spisu a z tohoto skutkového stavu při posouzení vyšel. Rovněž nelze přehlédnout, že žalobkyně požadovaný doklad o bezdlužnosti (své jako žadatelky) nedoložila ani ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí a nestalo se tak ani s podanou žalobou.

22. I ve *třetí žalobní námitce* žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaná se dle názoru žalobkyně nevypořádala s odvolací námitkou porušení zásady legitimního očekávání. Soud po ověření obsahu odvolání ze dne 16. 8. 2017 (blanketního), ve znění doplnění ze dne 6. 2. 2018 konstatuje, že odvolání neobsahuje námitku porušení zásady legitimního očekávání, proto se takovou námitkou žalovaná ani nemohla zabývat. Z textu žaloby není navíc zřejmé, v čem konkrétně žalobkyně porušení zásady legitimního očekávání spatřovala. Lze tak uzavřít, že žalobou napadené rozhodnutí není ani v tomto rozsahu nepřezkoumatelné pro rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu.
23. Ze spisového materiálu je zřejmá nedůvodnost i *čtvrté námitky*. Žalobkyně v ní vyjadřovala nesouhlas s argumentací žalované stran (ne)porušení zásady koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu s tím, že žalovaná při rozhodování nepřihlédla k dokumentům, které žalobkyně v průběhu řízení doložila. K tomu soud předně uvádí, že se žalovaná v odůvodnění svého rozhodnutí otázkou koncentrace řízení nezabývala, tato námitka je proto zcela irelevantní. K dílčí námitce, že žalovaná při rozhodování nepřihlédla k doložení chybějících dokumentů, soud opětovně konstatuje, že ani ke dni vydání tohoto rozsudku spisový materiál neobsahuje potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti žalobkyně (obsahuje pouze potvrzení finančního úřadu o bezdlužnosti společnosti, v níž je žalobkyně jednatelkou). Žalovaná proto nemohla k tomuto dokumentu přihlédnout, neboť jí nebyl dodán. I tato žalobní námitka tak uplatňuje skutečnosti, které nemají oporu ve spisovém materiálu (odlišné datum odvolání, tvrzení, že žalovaná klade žalobkyni k tíži,

že bezdlužnost společnosti doložila až 1. 2. 2017, ačkoli to neodpovídá skutkovému stavu zachycenému ve správním spisu). Žalobkyně v této souvislosti brojila proti přepjatě formalistickému postupu OAM i žalované. Postup správního orgánu, který je souladný se zákonem, však není přepjatým formalismem. Žalobkyně ostatně ani konkrétně netvrdila, v čem přepjatý formalismus správního orgánu podle jejího mínění spočíval. Za daného skutkového stavu se tak soudu jeví tato žalobní námitka účelovou, uplatněná ve snaze zpochybnit zákonnost rozhodnutí o žádosti, aniž by pro to byly uplatněny důvodné argumenty.

24. Neopodstatněnou soud shledal i *pátou námitku*, v níž žalobkyně vytýkala správním orgánům, že se vydáním usnesení o zastavení řízení o žádosti účelově vyhnuly povinnosti zkoumat přiměřenost dopadů rozhodnutí podle zákona o pobytu cizinců, opětovně tak namítala nepřezkoumatelnost jejich rozhodnutí, a současně upozorňovala na nepřiměřenost těchto dopadů. Soud k tomu uvádí, že se přiměřenost dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince u procesního rozhodnutí, jakým je i rozhodnutí o zastavení řízení, neposuzuje, neboť takovým rozhodnutím je řízení ukončeno dříve, než je přistoupeno k věcnému posouzení žádosti (obdobně např. rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2018, č. j. 1 Azs 447/2017-30). Postup OAM i žalované byl tedy zcela v souladu se zákonem a nejedná se o účelové obcházení zákona. Rozhodnutí správních orgánů proto nejsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvod a správní orgány nepochybily, pokud se otázkou přiměřenosti dopadu rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobkyně nezabývaly.
25. Na základě shora uvedených skutečností soud nedůvodnou žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
26. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla ve věci procesně úspěšná, žalovanému správnímu orgánu, který měl úspěch, však důvodně vynaložené náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Praha 4. prosince 2019

JUDr. Ivanka Havlíková v. r.
předsedkyně senátu